

Manifest de la Marxa de la Dignitat de Catalunya

PA, TREBALL, SOSTRE, IGUALTAT, AUTODETERMINACIÓ

Després d'un llarg cicle electoral i de retrocés de les mobilitzacions, apareixen signes de reanimació que apunten a l'inici d'un nou cicle de lluites i mostren que és possible recuperar el carrer i plantar cara als governs i a la UE. Les Marxes de la Dignitat volem ser protagonistes en aquesta nova etapa, començant per la mobilització estatal del 27 de maig a Madrid.

Enmig d'una corrupció insuportable, ens parlen d'una "recuperació econòmica" que no és tal per a la gran majoria treballadora. Des que va esclatar la crisi en 2008, l'estat espanyol s'ha consolidat com el segon país de la UE en desigualtat social, al punt que l'1% més ric posseeix el 20% de la riquesa social.

Les últimes reformes laborals han suposat un gravíssim atac a la classe treballadora, facilitant encara més els acomiadaments i provocant la generalització de la precarietat, les dobles escales, la subcontractació i els baixos salaris, en molts casos miserables.

El govern amb la "llei mordassa" i les empreses amb la por a l'acomiadament i la repressió sindical, tracten de frenar les lluites. Els casos més flagrants són els d'Andrés Bódalo, Alfon, Sidil Moctar i Rafa Díez, tots ells empresonats.

El govern del PP, amb el suport imprescindible del PSOE que l'aguanta, ha "augmentat" les pensions un 0,25% quan la inflació interanual està en un 3%. Des de l'esclat de la crisi, les pensions han perdut 7 punts i ara diuen que en cinc anys en perdran 7 més. Això succeeix quan més de la meitat dels pensionistes cobra per sota del salari mínim i el 34% de les famílies depenen de les pensions; quan les noves pensions empitjoren cada any per la implantació de les reformes de Zapatero i Rajoy.

Després de saquejar el fons de reserva de les pensions, ara preparen una nova andanada, justificant-la en un "dèficit" que no existeix per rescatar bancs ni per a la Casa Reial, l'exèrcit, l'Església o els privilegis de la classe política. Volen destruir el sistema públic de pensions per afavorir el negoci privat de bancs y asseguradores.

L'estat espanyol destina oficialment a "Defensa" el 0,9% del PIB. Ara, sota pressió de Trump i l'OTAN, volen augmentar la despesa al 2%. Els mateixos que parlen del "dèficit insostenible" de les pensions pretenen pujar la despesa militar en més d'11.000 milions! No volem una Europa fortalesa i imperialista, que alimenta i fa negoci amb la guerra i el patiment dels pobles. No volem OTAN ni bases. No a la despesa militar i a la guerra!

Repudiem els tractats de lliure comerç com el CETA (subscrit per la UE i Canadà), TTIP i TISA, que són un atemptat contra els serveis públics, els drets socials, la salut i la sobirania alimentària, en benefici de les grans multinacionals.

La situació catalana

La població catalana en risc de pobresa arriba al 25%. L'atur afecta a 560.000 persones i més de dos terços no cobren prestacions. Les famílies on cap membre no treballa són 200.000. Tenim 20 desnonaments diaris només a Barcelona, mentre es desapareixen els lloguers. Els governs afirmen que es crea ocupació, però la gran majoria són contractes -escombraria amb sous indignes. Els immigrants són tractats de manera inhumana, sense regularitzar, i encara pitjor als CIEs.

El govern de Junts pel Sí diu que els seus pressupostos són "els més socials de la història", però la despesa social queda molt lluny de la de 2010, mentre els impostos als rics ni es toquen, accepten les imposicions de la UE i de Montoro i segueixen pagant un deute il·legítim que ens ofega. Les úniques concessions fetes, en Ensenyament, han estat fruit de la mobilització.

En Educació, la inversió segueix a la cua de l'estat i d'Europa: no passa del 2'8 del PIB, quan per llei hauria d'arribar al 6%. Patim unes polítiques regressives que afavoreixen la concertada i l'equiparen amb la pública, alhora que introdueixen models de gestió empresarial en la xarxa pública. No acceptem aquesta política privatitzadora ni la perpetuació de les retallades (16% des de 2010). Cal revertir-les amb urgència.

El govern també perpetua la retallada del 14% en la despesa pública en la Sanitat i segueix afavorint els negocis privats i la mercantilització del sistema sanitari. És urgent revertir les retallades i recuperar les plantilles, posar fi a la precarietat, reduir les llistes d'espera i recuperar els serveis privatitzats, llits, plantes i serveis tancats el 2011. Cal potenciar l'atenció primària, la salut comunitària i l'acció multisectorial per anar a les veritables causes de les malalties, causades per la desigualtat i la injustícia social. Els centres sanitaris no es poden tractar com a empreses privades. No acceptem el model d'un CatSalut organitzat en benefici de la sanitat concertada. Llitem per un veritable Servei Nacional de Salut de gestió i provisió públiques, gratuït, universal i de qualitat.

Reprement la lluita al carrer

Les mobilitzacions de les Marxes del 25 i 28 de febrer, les grans manifestacions del 8 de Març, les mobilitzacions de l'Educació i les lluites en curs, entre les que destaquen les Marees Pensionistes i els estibadors, sense oblidar les Kellys i els manters, obren el camí a un nou cicle de lluites.

El 18 de febrer a Barcelona, 200.000 persones reclamàvem una acollida digna als refugiats. Mentrestant, la Comissió Europea crida a deportar un milió d'immigrants i a augmentar el temps de detenció als CIEs. Hem de desemmascarar la hipocresia de les administracions i posar fi a la política racista de la UE i els governs. Volem acollir en condicions dignes, amb plens drets i llibertats: als que busquen refugi i als immigrants que ja hi són. El moviment feminista ha irromput amb força aquest 8 de març, lluitant contra la involució de drets i la discriminació. Les dones són les primeres a patir les retallades i privatitzacions. Els seus cossos són mercantilitzats. Són objecte de tràfic i trata. Són invisibilitzades i assassinades, doblement explotades i oprimides, davant la indiferència de les administracions. Exigim recursos per frenar la violència masclista! Prou violència i terrorisme masclista, ens volem vives! Prou discriminació patriarcal, igualtat de drets real i efectiva!

Més que mai, la defensa de les pensions y dels serveis públics exigeix anteposar les necessitats socials de la immensa majoria, urgents i inajornables, al pagament del Deute i al compliment dels Dèficits imposats per la Unió Europea i garantits a través de l'article 135 de la Constitució.

La Unió Europea ha deixat en evidència a Grècia, aquí i arreu, que és una màquina de guerra contra la classe treballadora i els pobles d'Europa. La tràgica experiència grega ha demostrat que dins de la UE és impossible trobar sortida a la greu situació de la immensa majoria. Front l'Europa del capital i la guerra, defensem una Europa de les Treballadores i dels pobles.

El poble català no pot identificar-se amb un estat espanyol emparat en una Constitució que li nega el dret a decidir, exigit pel 80%. El dret d'autodeterminació és inalienable i el seu exercici no pot estar supeditat a la voluntat de l'Estat. El poble català ha de poder decidir el seu destí nacional en tots els àmbits, en tant que lluita de manera solidària amb els pobles de l'Estat.

La crisi del règim del 78 fa aparèixer l'oportunitat i la necessitat d'un procés constituent català des de baix, sobirà i alhora associat als dels altres pobles de l'estat, que posi en valor les aportacions dels diferents moviments: des de la lluita per les pensions, l'educació i la sanitat públiques, al "compromís de les escales", la ILP d'habitatge i de la renda bàsica, la lluita ecologista, per un nou model energètic i contra els transgènics, el maltractament animal o processos com el multireferèndum. En resum, donar potència constituent a les lluites de la classe treballadora i els moviments socials.

Volem construir una Carta de Drets Socials que reculli les reivindicacions dels diferent moviments i lluites, sigui un instrument per a la seva unificació i es converteixi en referència social en el debat del país que volem.

Des de les lluites: Construïm la marxa a Madrid del 27 de maig.

La por, la resignació i la passivitat no han conquistat mai cap dret, ni servit per defensar els que teníem. No hem d'esperar solucions dels parlaments. És temps de lluitar, d'implicar-nos i no delegar.

Per això, les organitzacions, col·lectius i persones de la Marxa de la Dignitat impulsem la marxa a Madrid del 27 de Maig. Aquesta marxa s'ha de convertir en una gran jornada que unifiqui la lluita social i concentri totes les forces contra el govern corrupte i els seus amos: la UE, el FMI, els banquers i grans empresaris. Una jornada per sortir plegats pel Pa, Treball i Sostre i Igualtat

- Pensions públiques dignes garantides pels Pressupostos, mantenint les cotitzacions socials. No al Pacte de Toledo.
- Pel treball estable, salaris dignes i renda bàsica. Derogació de les reformes laborals i de pensions a partir de 2010 (PP y PSOE). Sou i pensió mínimes de 1080 €/mes
- Pel repartiment del treball i la riquesa. Reducció de la jornada laboral (35h) sense retallar sous
- Per la llibertat de les persones preses i processades per lluitar. Amnistia
- Pel no pagament del deute. UE i FMI fora d'aquí
- Per la defensa dels Serveis Públics com drets essencials
- Contra el femicidi: Ens volem vives, ni una menys
- Exigim papers sense contracte, nacionalitat sense examen i sense taxa.

Volem construir el 27 de Maig amb les mares pensionistes i la gent treballadora que enfronta acomiadaments, convenis de misèria i EROs, amb la s sense feina en lluita pel dret a un treball digne, amb el moviment contra els desnonaments, el moviment feminista, els estudiants, els moviments en defensa de l'Educació i la Sanitat pública, els companys immigrants i refugiats...

Assemblea de la Marxa de la Dignitat

Barcelona, 29 d'abril de 2017